

imod forstaar jeg ikke, hvorfor han vilde forsøge at drage i Tvivl, hvad jeg har sagt om den Samtale, der har fundet Sted med Hr. Langkjær, idet han i Virkeligheden bekræftede, at den havde fundet Sted, og at Hr. Langkjær ogsaa havde lovet at indkalde Hovedbestyrelsen til Forhandling om denne Sag. Og Hr. Langkjær har naturligvis ogsaa, som jeg har sagt, lovet at anbefale den Ordning, der var Tale om, og har under denne Forhandling fremsat Ønske om andre Former end dem, jeg oprindeligt tænkte mig. Og jeg har under denne Samtale imødekommet ham med Hensyn til Formen for den saakaldte frivillige Voldgifts hele Tildannelse, og, som sagt, han erklærede sig villig til, naar der forelaa Efterretning om, at Arbejdsmandsforbundet havde vedtaget Forslaget, at indkalde Hovedbestyrelsen og anbefale dets Vedtagelse ogsaa af Arbejdsgiverforeningen. Det ærede Medlem siger, at der vistnok kun har været een Samtale, men den næste Dag talte jeg, som han ved, igen med Hr. Langkjær og gav ham Besked om, hvad der forelaa fra Arbejdsmandsforbundet. Og vi var derefter enige om, at der saa ikke var nogen Anledning for ham til at indkalde Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse, før der eventuelt kom til at foreligge noget nyt fra Arbejdsmandsforbundet. Jeg forstaar ærlig talt ikke, hvad det ærede Medlem vil med sine Bemærkninger. Men dette er i hvert Fald de Kendsgerninger, der foreligger i denne Sag, og som jeg føler mig overbevist om, at Hr. Langkjær heller ikke vil finde Anledning til at drage i Tvivl eller benægte Rigtigheden af.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel spurgte, om Arbejdet vilde være kommet i Gang i England, naar den provisoriske Lov var udstedt, og derefter fremsatte det ærede Medlem Hr. Korsgaard det samme Spørgsmaal med nogle flere Ord. Jeg kan svare begge, at det er min Overbevisning, at Losningsarbejdet selvfølgelig var kommet i Gang i England; naar Konflikten var bilagt her i Danmark, var Grundlaget for Boykotningen i England bortfaldet. Det er en Selvfølge. Jeg havde aldrig troet, at saa kloge Folk som de to Herrer vilde spørge om noget saadant.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at det paahvilede mig at gøre Rede

for de Tab, der vilde indtræde ved, at vi havde ventet 2—3 Dage i Stedet for at udstede en provisorisk Lov. Jeg ved ikke, hvad det er, det ærede Medlem mener med 2—3 Dage. 2—3 Dage vilde mindst medgaa til Rigsdagens Indkaldelse, med mindre end en 2—3 Dages Varsel kunde man vel ikke godt indkalde Rigsdagen. Og det ærede Medlem mener vel ikke, at man ogsaa i de samme 2—3 Dage kunde have ordnet det hele. Det kan jeg ikke tro. Det ærede Medlem ved jo, hvilket Besvær der er med at faa Venstre til at godkende en provisorisk Lov, de selv har bedt mig om at udstede for en Maaned siden. Der er gaaet mange Dage nu, uden at de har villet vedtage denne Lov, de selv har bedt mig om at udstede. Hvor kan det ærede Medlem saa tro, at Rigsdagen paa en 2—3 Dage havde kunnet træffe Afgørelse i en for de Herrer saa betydningsfuld, omfattende og vanskelig Sag, som jeg forstaar, de opfattede Arbejdssituationen. Det kan ikke være rigtigt.

Det ærede Medlem foresikrede atter, at hans Sympati var paa Regeringens Side og ingenlunde paa Lyngsies. Og derom sagde jeg før, at det var jeg ganske paa det rene med. Jeg har heller ikke været i Tvivl om, at det var netop for at bevidne denne sin Sympati, at det ærede Medlem oplæste alle de Skældsord, han kunde finde om mig. Det er klart. Det er der ingen Tvivl om. Han havde Brug for sit Kronvidne og brugte ham saa flittigt, som han evnede at bruge ham.

Det ærede Medlem sagde saa med Hensyn til Muligheden for at føre dette Provisorium gennem Rigsdagen, at det vilde være faldet. Det ved det ærede Medlem naturligvis intet som helst om, men han hævdede altsaa, at det vilde falde. Men vil det sige, at hvis Folketingets Flertal havde vedtaget denne Lov, som altsaa var tænkt udstedt provisorisk, vilde Venstre have opfordret Landstinget til at modsætte sig denne Lov? Det vilde være interessant at faa at vide af det ærede Medlem, om han kunde tænke sig, at Venstre skulde indtage den Stilling. Jeg spørger det ærede Medlem: Vilde det ærede Medlem, hvis Folketingets Flertal havde godkendt dette Provisorium, ifald det var blevet til noget, have anbefalet Venstre i Landstinget at bruge sin Stilling til at hindre Sagen og sætte Lockouten i